

Jeg tror, at Enhedslisten lige nøjagtig på dette punkt må pakke ideologien væk og erkende, at hr. Bruno Jerups indlæg om, at hvis man ændrede »kan« til »skal«, så kan Enhedslisten støtte det, må hr. Bruno Jerup og Enhedslisten nu stå inde for og ikke blive bange for deres egen skygge.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå på den udvikling, hr. Jerup kommer med heroppe på talerstolen på Enhedslistens vegne, at den måske illustrerer frygten for, at hr. Jacob Haugaard lige pludselig møder frem og kan støtte forslaget, så Enhedslisten dermed kommer i den situation, at den kan afgøre, om der er flertal for forslaget eller ej. Så er det ubehageligt at have stået her og have givet tilsagn om at ville støtte forslaget, og så er det godt at prøve at finde nogle argumenter, der kan sandsynliggøre eller give en begrundelse for, at den på et eller andet tidspunkt måske alligevel kunne hoppe tilbage til sit oprindelige nej til forslaget.

Det kan man kun fundere lidt over og håbe, at Enhedslisten vil komme med nogle lidt klarere meldinger til dette lovforslag om, hvad der eventuelt skulle ændres i det, for at man kunne støtte det ved en senere lejlighed, eventuelt under udvalgsbehandling.

Men jeg tog egentlig ordet for en sidste kort bemærkning til fru Lone Møller, som pointerede heroppefra for et øjeblik siden, at der ikke fra Socialdemokratiet ligger nogen skjult dagsorden i det her, og hvis det er tilfældet, synes jeg, det er godt, men når jeg hører fru Lone Møllers sidste korte bemærkning her for et øjeblik siden, kan jeg alligevel ikke lade være at få det indtryk, for fru Lone Møller siger, at nu skal vi først tage det stille og roligt, og så skal vi udbygge systemets, som fru Lone Møller siger, altså det offentlige systems muligheder for at tilbyde hospice eller hospicelignende faciliteter, og hvis det ikke slår til, siger fru Lone Møller, kan vi overveje de andre muligheder.

Hvornår i alverden skal Folketinget gøre status? Er det om 5-10 år, man skal se, at det med at udbygge systemet slog vist ikke til, og at man derfor bliver nødt til at begynde at involvere den mulighed, at kommunerne kan udbetale til privatinstitutioner. Hvornår i alverden skal man gøre den status, for sandheden er jo, at på den måde, som Socialdemokratiet vælger at ville bygge det her op, skyder man muligheden for,

at der for alvor kan være private hospicer i Danmark, relativt langt ud i fremtiden, og det synes jeg er synd for tanken, for tanken er alt for god til at skulle ende der.

Erik Larsen (V):

På forslagsstillernes vegne vil jeg da godt starte med at sige tak for en positiv debat og mange positive tilkendegivelser til forslaget. Nu er det jo et forslag, der bedst egner sig til positiv debat, og alene indholdet gør, at man i hvert fald bør bevare den lave stemmeføring.

Jeg vil gerne understrege, at når vi har fremsat dette lovforslag, er det selvfølgelig ikke vendt imod nogen. Det er ikke vendt imod det offentlige sygehøvsvesen, det er ikke vendt imod plejehjem ud omkring i kommunerne, og det er ikke vendt imod familierne. Det skal alene ses som et forsøg på at følge en naturlig udvikling op, efter at vi i 1990 indførte retten til og muligheden for at modtage et plejevederlag for at passe døende i deres eget hjem. Det er en ordning, som mange siden da har benyttet sig af, og som har givet mange familiemedlemmer en god og værdig død.

Der er også sket noget andet i den kommunale verden specielt med de berøringsflader mellem det offentlige sygehøvsvesen, amterne og den kommunale verden. Det, der er sket, og som måske kunne begrunde, at nogle af de mere forbeholdne ordførere kunne overveje sagen, er efter Venstres opfattelse, at vi har set en udvikling, hvor kommunerne har fået etableret døgnpleje. Faktisk alle steder i dag er der en udbygget døgnpleje, som betyder, at kommunerne har overtaget en del af de forpligtelser, som måske tidligere lå i den amtslige verden, i den amtslige opgaveløsning via sygehøvsene, og det er netop lige præcis på dette punkt, at dette lovforslag så kommer ind og måske kan give mennesker, som ikke nødvendigvis har et nært familiemedlem, der kan modtage plejevederlag, og som ikke ønsker at være på et sygehus, men som måske gerne ville være på et hospice, nogle valgmuligheder i den sidste tid.

I den sammenhæng ville det være en kommunal udgift, der var tale om, nemlig et meget stærkt træk på den kommunale døgnpleje i en periode. Det er derfor, vi ikke har sat en økonomisk beregning ind i lovforslaget, for vi mener rent faktisk helt objektivt, at det ikke vil være dyrere for kommunerne og for samfundet at give denne ekstra valgmulighed. Vi mener derfor, at forslaget, som vi skriver, er udgiftsneu-